

הפרקליטה

כשהיא התגרשה בעלה לשעבר ויתר על עורך דין מטעמו, כי ידע שאי אפשר לנצח אותה. היא האשה היחידה שמשדרת מכבב ברשימת עשרת משרדי עורכי הדין הנחשבים ביותר בארץ בתחום דיני האישות, והיא מעסיקה רק נשים. עו"ד רות דיין-וולפנר על ההצלחה, המחירה, נישואים וגירושים

בבית המשפט, והוא מגיע אל הלקוח בלי שסף רגלו דרכו במשרדה. "זה הולך נהדר, אנשים מאוד אוהבים את זה", היא מציינת בסיפוק. האתר, לדבריה, מספק לה קשר טוב עם העולם החיצון, וקשה לה שלא להבחין שאחרי חגים יש הצפה של פונים שמתעניינים בהליכי גירושים. אבל מה שבאמת עושה לה את היום הוא דווקא המקרים הקשים, אלה שבשביל לנצח בהם צריך התמדה של רוסקוב גובלנים, דיוק של מנתחת כירורגית ונחישות של רצה למרחקים ארוכים. לאחרונה, למשל, היא רצה את מיוזן תל-אביב בן חמשת הקילומטרים, סתם בשביל האתגר.

רק השליח הוא גבר

דיין-וולפנר, 38, היא מסוג הנשים שמסמנות מטרות ולא ישנות טוב בלילה עד שהן מתגשמות. לא ברור מה היא אוכלת לארוחת בוקר, אבל אם הייתה אומרת שהיא שותה כוס מיץ אמביציה, זה היה נשמע הגיוני. היא מתעוררת בחמש וחצי בבוקר, עולה על הטייטס ונוסעת לחדר הבריכה בשש היא כבר מתאמנת עם מאמן הכושר הפרטי, ובשבע חוזרת להעיר את שני ילדיה (בני שש ועשר). כשהם בבית הספר, היא נוסעת למשרד. המשרד שרכשה לפני שנה נח קצת כמוהו: בלונדיני, מחוטב ומעוצב. ברגע מועסקות בו ארבע עורכות דין ומתמחה פלוס שתי מזכירות. רק השליח הוא גבר. מדובר בהחלטה אסטרטגית, מכיוון שהיא מאמינה שנשים יעילות יותר ומתאימות לעסוק בתחום המשפחה. בשל הצורך של עורך הדין להיות "מטפל" ו"פסיכולוג" של הלקוח. רוב הלקוחות שלה, לעומת זאת, הם גברים. היא

על נשים כמו עורכת הדין רות דיין-וולפנר כותבים סדרות מהסוג של אלי מקביל, הפרקליטה שכיכבה בחיינו אי שם בניינטיז. היא אומנם לא נירוטית כמו הדמות הטלוויזיונית, אבל נראית לא פחות טוב מקאליסטה פלוקהרט, והחיים שלה כפרקליטת צמרת ססגוניים לא פחות. בבוקר שבו הגעתי לדאיין אותה, למשל, עמד להגיע לקוח שדיין-וולפנר התכוונה "לפטור", לאחר שחשדה ש"שאל" ממנה את כרטיס האשראי, וערך באמצעותו קניות ב"קסטרו מן". מה שהסגיר אותו היה העובדה שכצאתם מבית המשפט, לאחר שדיין-וולפנר ייצגה אותו, הוא שילם על התניה בכרטיס האשראי של עורכת הדין שלו. אם זו לא סצינה לסדרה הוליוודית, אז מה כן?

אולי רק הסצינה הבאה, שאף היא לקוחה מארסנל ההתרחשויות במשרדה: זוג בלי ילדים, שרב על משמורת הכלב והחתול. היא ייצגה את הלקוחה, שזכתה כשתי החיות בפסק דין תקדימי בן 17 עמודים המפרטים את זכויות בעלי החיים. דיין-וולפנר הצליחה להוכיח שטובת החיות מחייבת את הישארותן עם הלקוחה שלה. בן הזוג אפילו לא זכה בהסדרי ראייה, כי השופט חשב שצריכה להיות "הפרדת כוחות". דיין-וולפנר סבורה שכן הזוג השתמש בחיות המחמד כדי לסגור חשבונות עם בת זוגו, כפי שקורה לא אחת בתחום היצרי של דיני המשפחה. פירוק התא המשפחתי הוא עניין טעון, ובדיוק בתפר הזה היא נכנסת לתמונה. בשביל התיקים הפשוטים יש לה חוזה, שניתן לרכוש דרך אתר האינטרנט שלה, הנושא את השם המוצלח "גט'אפ". באתר מופיע שאלון מפורט, ולאחר שהפונים עונים עליו, מתקבל חוזה עם בקשה לאישורו

זה
מיינ
ומר
מוע
בכיו
בעו
מיינ
ואינ
הוא
הפד
רגל
עם
* להש

רות דיין וולפבר.
"אני מסתכלת על
התיק ורואה אותו כמו
רנטגן. יודעת מה צריך
לקרות, ואיך התיק
יסתים"

אומרת שהגברים חושבים שעורכת דין תבין יותר טוב את הצד הרגשי שלהם במהלך הגירושים.

מה שבטוח, דייוולפנר היא האשה היחידה שמשדרת הצליח להשתחל לרשימת עשרת המשרדים הנחשבים ביותר בתחום דיני האישות, על פי הדירוג של B&D (חברת "דן אנד ברדסטריט"), דבר השקול למתן כוכבים של מישלן למסעדה טובה. למשרד שלה, אגב, היא מתייחסת כאל בוטיק: מקום שפונה לקהל יעד מסוים, שדורש יחס מיוחד, ושעולה בהתאם. וכך

נכתב עליה בספר הדירוג של B&D: "המשרד הוקם בשנת 1998 על ידי עו"ד רות דייוולפנר, וגדל במהירות הודות למקצוענות חסרת פשרות, הבנה מקיפה של ההיבטים המורכבים של כל תחומי דיני המשפחה, יחס אישי ללקוח ותוצאות אפקטיביות".

דייוולפנר גדלה בנתניה. בצבא שירתה כמדריכת זיהוי מטוסים, תפקיד שבזמנו היה מאויש לרוב על ידי גברים. בגיל 24 נישאה לאיש משרד הביטחון, הפכה אם לשניים, ולפני שנה התגרשה. את דעתה על מוסד הנישואים היא מסכמת בקביעה הבאה: "מוסד הנישואים הומצא

צילום: פילאש 90

למעלה: ציפי לבני. דייוולפנר: "ראויה להערכה גם אם אני לא מסכימה עם הדעות שלה". חשמאל: נ"ח מספיידר כעו"ד אלן שור. "מאוד נהניתי לראות איך בסדרה 'בוסטון ליגל' הוא לוקח תיק, ומפצח את הדין. איי שלו"

כדי לא לשקוע בעבודה היא משתדלת לראות הופעות ("שלמה ארצי, ארקדי דוכין") או ללכת להצגה, לסרט או לטיול. לקרוא אין לה יותר מדי זמן, אבל עכשיו היא קוראת את "חשוב והתעשר" של נפוליאון היל, ומסכימה עם כל מילה, בעיקר עם העיקרון שאומר שבעזרת מחשבה ממוקדת, אמונה ונחישות, ניתן להשיג כל מטרה בחיים. דייוולפנר רוצה לבלוע את החיים, אם רק היו לה יותר מ-24 שעות ביממה. "אני חיה חיים מאוד אינטנסיביים, אני זו הדרך שבה בחרתי, אני חושבת שהיה לי משעמם אחרת. אני לא יכולה להשלים עם בינוניות וממוצעות. לפעמים אני רואה כל מיני ילדות שהיו איתי בכיתה ונחשבו וזהרות כאלה, שלא עשו כלום עם החיים שלהן. יש לי חברה שגדלה איתי בנתניה, והיא קריידיסטית מטורפת. אנחנו מצליחות להיפגש פעם בכמה חודשים, ותמיד כשאנחנו נפגשות אנחנו מדברות על איך כל המלכות של הכיתה הפכו לאמהות שמנות עם שיער שהשורשים שלו לא

צבועים ועם ילד שתלו להן על החולצה עם גולת אני נהנית לעבוד. יש לי לקוח שעשה את המיליונים שלו והיום לא עובד, הוא יושב בבתי קפה. אני לא מתחברת לזה. אני בלי העבודה לא מסתדרת. לא קרה שלא היה לי חשק לבוא לעבודה. גם לא כשאני חוזרת מחופשה בחו"ל. היום איני יכולה להגיד שעריכת דין זה מקצוע זבל. אני פוגשת אנשים שלמדו איתי בפקולטה

שמקטרים על המקצוע. נכון שזה מקצוע לא קל, אבל אני נהנית. אני נהנית מהקשר עם האנשים, נהנית מההצלחה, נהנית.

אני מאוד שאפתנית

המשרד שלה עובד משמונה בבוקר עד שבע בערב, וכשהוא נסגר הלקוחות יכולים להשאיר הודעה במענה טלפוני שפועל 24 שעות ביממה. אם זה דחוף, מודיעים לה והוא חוזרת ללקוח. כשאני שואלת על אילו דברים רחופים מדובר, היא משיבה: "הבעל שלה מרביץ לה, אשתו הגישה נגדו תלונה במשטרה, המשטרה באה לעצור אותו, הוא חזר בשתיים בלילה, היא רוצה לסגור את הדלת ולא לתת לו להיכנס ושואלת אם זה כדאי, דברים מהסוג הזה". פרט לעניינים השוטפים, היא שוקדת על פיתוח אתר אינטרנט נוסף, אוספת חומרים לספר נוסף (הראשון "המדריך הישראלי לגירושין", יצא ב-2003), ומתכננת לעשות תואר שני ואפילו דוקטורט. "ידעתי מגיל 16 שאני רוצה להיות עורכת דין", היא מצהירה, "אחרי הצבא לא הסתרתי לי להירשם למשפטים, ציוני הבגרות לא הספיקו, אז נרשמתי לקרימינולוגיה. סיימתי את התואר בהצטיינות, ועם הציונים האלה התקבלתי לפקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב. סיימתי בגיל 27 בהצטיינות, והתמחיתי אצל רחל לויטן, שהתמחתה בתחום הביטוח. היא המודל שלי. אחרי ההתמחות עברתי שנה במשרד אחר, ואחרי שנולדה לי ילדה, החלטתי שאני רוצה לעבור לתחום שמתעסק יותר

כשתוחלת החיים הייתה מאוד נמוכה. אנשים לא נאלצו לחיות הרבה מאוד שנים עם הבחירות שהם עשו בגיל צעיר מאוד. היום האושר שלך בסדר עדיפות הרבה יותר גבוה. ואני לא מדברת על מקרים שזה ממש רע, שיש אלימות בבית, אלא על אנשים שהחליטו שהאושר שלהם והרצון לאהוב ולהיות בקשר חברי, חשוב יותר ממוסד הנישואים. בעיני יש בזה משהו מאוד אמיץ".

– מניסיונך, מה הגורם הכי נפוץ לגירושים? בגידה? "אני הולכת לנפץ לך מיתוס. זוגות מתגברים על בגידות. אם רוצים להיות נשואים, סולחים. גם גברים סולחים, ונשים בטח סולחות. לא מוזמן היה אצלי מישהו בשנות החמישים שאשתו ניהלה רומן עם רועה צאן ערבי שגר ביישוב הסמוך. הוא היה גמור מזה. הגשנו תביעה לבית הדין הרבני, היא הגישה תביעה לבית המשפט לענייני משפחה, התחלנו לנהל משא ומתן על הגירושים, ובסוף הם מצאו את הדרך לגשר על התהום הענקית שנפערה. זו רק דוגמה, אבל אם כל השאר המרכיבים בקשר בסדר, בסופו של דבר הבגידה לא תוביל בהכרח לגירושים".

– את עצמך התחתני שוב? "לא, זה נראה לי מיותר. זוגיות כן. יש לי בן זוג מדהים. אנחנו לוקחים את זה מאוד לאט. אני פתאום רואה שאפשר שתהיה זוגיות שמבוססת על הערכה וחברות, שאת מרגישה שאת נמצאת במקום שאת רוצה להיות, כל פעם מחדש אני צובטת את עצמי להאמין שזו באמת אני, שאני באמת כל כך רגועה ושלווה, כי לא הייתי ככה".

– נו טוב, זוגיות בשני בתים, בשביל אחד עם הילדים שלו, זה לא כל כך מפתיע. "אז בינתיים נורא נכון לי ככה, לקחת מהזוגיות רק את הדברים הטובים. יש משהו בזה שלכל אחד יש את החיים שלו. אנחנו נפגשים הרבה כי אנחנו רוצים להיות יחד, וכשנפגשים זה בעיקר טוב. מבליים המון".

זה כן מייק ומרגי

מועש בכיסו בעור

מייק ואינו

הוא נ הפדיו

רגלי עם S

* להש

עם אנשים, ושאני רוצה להיות עצמאית. פתחתי משרד עם חברה שהפכה להיות שותפה שלי. זה החזיק מעמד שבע שנים, עד שמשוה נגמר. רציתי לרוץ קדימה, לבד. זה לא היה קל. עד היום אנחנו לא ממש בקשר, לצערי. פתחתי את המשרד בחשש, לא ידעתי איך יהיה, אבל מהר מאוד המשרד גדל".

ביום בחיר החלטת להתחיל שוב מאפס? איכשהו הדברים התגלגלו כך שהצלחה

שאני והשותפה רצינו שתגיע יחד, הגיעה פתאום לבד. כמו שתמיד דמיינתי. ואז, לפני שנה, קניתי את המשרד הזה, וגם זה היה מלווה בפחדים. לקחתי הלוואה על מאה אחוז מהנכס. הלכתי לבנק וחתמתי על סכום לא קטן בלי לרעוד. השקעתי איוה 150 אלף דולר בשיפוצים, וזהו, בעוד שמונה שנים, כשאסיים שלשם את ההלוואה, זה יהיה לגמרי שלי. המשרד הזה עשה לי טוב. כל מי שנכנס אומר שיש כאן אנרגיות חיוביות. פשוט כיף לבוא בבוך, ממש אושר. לקחתי חברה שעיצבה את המקום ועשינו את זה ככה שיהיה נעים, קיר עגול, רלת עגולה, שתהיה ורימה. בשנה שעברה נבחרנו בדירוג לאחד מעשרת המשרדים המובילים, ועכשיו זו השנה השנייה. אני האשה היחידה ברשימה. בתחום הזה של דיני האישות, עורכי הדין הידועים הם מאוד ותיקים, ובמקרה גם גברים".

ולמה את מייחסת את ההצלחה שלך?

"אני מאוד שאפתנית. אני חושבת שאני עורכת דין מאוד טובה. כשמגיע לקוח אני מסתכלת על התיק ורואה אותו כמו רנטגן. אני כאילו יודעת מה צריך לקרות, ואיך התיק יסתיים. אני בדרך כלל לא מקבלת אנשים שאני לא מתחברת אליהם. גירושים זה תהליך כל כך אישי, והיחסים עם עורך הדין הם מאוד קרובים".

איזו אישה ישראלית נחשבת בעיניך לסיפור הצלחה?
 "ציפי לבני, שגם היא עורכת דין בעברה. אני מאוד מעריכה את החוכמה, את האינטגרטי, ואת המהירות שבה היא הצליחה להתקדם, להגיע לעמדה בכירה ולהשפיע. היא ראויה להערכה גם אם אני לא מסכימה עם הרעות שלה".

עם איזו דמות מלווייוונית של פרקליטה את מזדהה?
 "הדמות של אלן שור בסדרה 'בוסטון ליגל'. מאוד נהנית לראות איך הוא לוקח תיק, מתחבר אליו בדרך ומפצח את הדי.אן.איי שלו".

עד כמה הגירושים שלך תרמו להצלחה העסקית שלך?
 "אני לא יכולה להגדיר את הגירושים כמשהו שתרם לעסק שלי, אבל אני בהחלט יכולה לומר שאני מבינה יותר טוב את מה שעובר על אנשים שמתגרשים. אני דווקא ממתנת אותם, כי לי היו גירושים מדהימים, מאוד נכונים, בלי שום מלחמות. הבעל שלי לשעבר ידע עם מי יש לו עסק. כל החברים שלו התגרשו דרכי, והוא ידע מה הנשים שלהם לקחו מהם. כשהגענו לאשר את ההסכם, השופט, שלא ידע שבעלי לשעבר לא לקח עורך דין וסמך עלי, אמר לו: 'היה לך ייעוץ משפטי מצוין'".

סליחה? הוא התגרש מעורבת דין בלי עורך דין משלו?
 "בריוק. הוא ידע שאני הוגנת. למולי, הייתי נשואה לבן אדם נפלא, שידע לשים בצד את כל המשקעים".

אז בשנה אחת התגרשת, קנית משרד, ושנתיים קודם נפרדת משותפה. די אינטנסיבי, לא?
 "כן, בשלוש השנים האחרונות עברתי תהליכים שאפשר לומר שעשו אותי בן אדם אחר".

והמחיר?

"הזמן שלי עם הילדים, שהוא הרבה פחות ממה שהייתי רוצה, ולפעמים זה ממש כואב. ברור לי שהילדים היו רוצים יותר. קרה שהיה לי דיון בכפר-סבא, והחלטתי לקפוץ לקחת אותם מבית ספר. הם היו כל כך מאושרים מהמחווה הקטנה הזאת - אמא שלהם באה לקחת אותם מבית הספר ויושבת איתם כשהם אוכלים צהריים, שהבנתי כמה זה חסר להם. מצד שני, הבת שלי אמרה לי שהיא מאוד גאה בי ורוצה להיות כמוני. היא כבר הוריעה לי שכשהיא תגדל, היא רוצה את החרד במשרד עם עץ

דיין וולפנר. "אני הולכת לנפץ לך מיתוס. זוגות מתגרבים על בגידות. אם רוצים להיות נשואים, סולחים. אם כל שאר המרכיבים בקשר בסדר, הבגידה לא תוביל בהכרח לגירושים"

התות בחלון. אנחנו מדברים על זה. הם יודעים שבחברתי לעבוד קשה. אבל כשאני נמצאת איתם, אני נותנת הזמן, לפעמים אפילו בדרך לבית אנחנו מנהלים שיחות ברמות עמוקות, על איך אתה יכול להשיג דברים שאתה רוצה. לרעתי, זה תורם לילדים יותר מאשר אם הייתי מנגז'ות להם שיגמרו את השניצל עד הבית האחרון. אבל יש מחיר, ואני מודעת לו. יש לי מערך שלם, אופר שגרה איתנו, אמא שלי מגיעה פעם בשבוע, ויש לנו את סופי השבוע פעם בשבועיים".

לא לאבד את האנושיות

אין ספק, היא יודעת לבחור את האנשים לצדה. במשרד שלה יש כרגע מתמחה שהייתה קודם חברה הן הכירו כשדיין וולפנר ייצגה אותה במשפט גירושים, ובעידודה החברה הלכה ללמוד משפטים. אבל דיין וולפנר היא קודם כל אשת עסקים: "היו לי מספיק ניסיונות עם עובדות שלא עמדו בדרישות, ופוטרו אחרי חודשיים. אז אני נותנת להן כתב תביעה של תיק שנסגר מומן, מוחקת את השמות, והן צריכות להמציא כתב הגנה. על פי מה שהן מגישות אני רואה את האופן שבו הן ניגשות לתיק ואת יכולת ההתנסחות".

אז בואי נתרגל את יכולת ההתנסחות שלך: מה דעתך על בתי הדין הרבניים?

"העובדה שבארץ אתה לא יכול להתגרש אם פשוט הפסקת לאהוב, זה משהו שאין לו תקדים בשום מקום מערבי. זה המצב, וזה מקומם. עצם העובדה שמוסד הנישואים נשלט על ידי חוקים רבניים, זו בעיה גדולה. גברים מרוויחים מזה, כי הם יכולים לנהל חיים מקבילים עם אשה אחרת, אבל נשים לא יכולות ללדת ילדים מגבר אחר, כי הם יחשבו ממזרים, ובמדינת ישראל זה לא סימפטי".

יש לך טיפ ממצה למתגרשים?
 "להימנע מטריקים מלוכלכים במהלך הגירושים. זה לא תורם מבחינה משפטית, וזה לא מוביל לשום מקום. בסוף ההליך הזה, אתה צריך להסתכל לעצמך בעיניים. מה נשאר לך בסוף אם לא האנושיות? מי שמאבד את האנושיות, מאבד את הטאץ'. אני משתדלת להעביר ללקוחות את המסר הזה".

זה כ מייק ומרג מועש בכיסו בעור. מייק ואינו הוא הפדינג רגלי עם JS

* להשיג